

Předmět: Posudek k bakalářské práci studentky Radany Olejarové pod názvem „Expresívne jazykové prostriedky v diele Marka Vidojkovića“

Autorka předložila práci, která po formální stránce splňuje požadavky na bakalářské práce kladené. Práce obsahuje čestné prohlášení, obsah, seznam použité literatury, poznámkový aparát a resumé v slovenském, českém a anglickém jazyce.

Autorka se ve své bakalářské práci zabývá dílem současného srbského spisovatele a novináře, představitele mladší generace Marka Vidojkoviće. Na rozbor vybrala dva romány „Kandže“ („Drápy“) a „Sve crvenkape su iste“ („Všechny karkulky jsou stejné“). Nutno říct že první měl několik vydání a druhý je považován ze strany literárních kritiků za jeho nejlepší dílo. Práce rozdělila do dvou částí. V první uvádí teoretickou část – velice stručně dává přehled a klasifikace stylům a stylistických figur. Ve druhé části už se soustředí na konkrétní díla spisovatele. Její postup je následující: vybrat hlavní postavy nejdřív z prvního a pak i z druhého románu, a následně udělat rozbor projevu.

Oceňuji odvalu dát se do práce s textem, který je po jazykové stránce docela složitý pro čtenáře, kterému srbsština není mateřština. A ještě víc oceňuji rozhodnutí soustředit se na jazykové prostředky, respektive expresivní jazykové prostředky. Protože dosud autor nebyl přeložen ani do češtiny ani do slovenštiny (kterou je práce napsána) kolegyně používala výhradně původní texty, s tím že překlad každé věty nebo úryvku absolvovala velmi dobře sama. V prvním románu „Kandže“ se rozbor povedl lépe. Kolegyně si vybrala nejzajímavější postavy a u každé analyzovala styl a stylémy, na základě klasifikace z první části bakalářské práce. Ke každému tvrzení přiřadila konkrétní příklad s vlastním překladem do slovenského jazyka. Jedná z charakteristik skoro každé postavy je používání velmi vulgárních výrazů, čímž se sám autor zařadil jako „enfant terrible“ současné srbské literatury. Kolegyně vybrala na návrh školitele správný způsob a neuváděla celé nadávky kvůli četnosti a nadměrně vulgaritě. Ve stejnou dobu musím pochválit snahu dodržet ve slovenském překladu význam a „šťávu“ srbsštiny. Na konci rozboru každého z románů je i přehledný seznam s počtem a názvem použitých stylistických prostředků – možná by lepší způsob byl udělat tabulku. V druhém románu je sám rozbor méně detailní, měl by být víc rozpracovaný.

Samozřejmě je i pár věcí, které by mohly být lepší. Kostra samé práce by potřebovala větší pořádek – občas jsem při čtení měla pocit zmatku a musela se vracet nazpět, abych věděla, co kde patří a ke které z postav se vztahuje. Některým postavám se studentka mohla víc věnovat, jít víc do hloubky, což by za výsledek určitě mělo i trochu jiné závěry. Rozboru druhého románu měla být věnována větší pozornost.

V každém případě, bakalářskou práci kolegyně Radany Olejarové považuji za obhajitelnou a navrhuji známku velmi dobře.

Sandra Vlainić

V Praze dne 31.8.2014